

Daniels bok – nummer etthundrafyrtionio

Guds hemlighet uppenbarad: föreningen av gudomlighet och mänsklighet

Jeff Pippenger

2024-03-21

Vi har betraktat den historia som framställs i vers fyrtio i Daniels elfte kapitel. Vi behandlar nu den inre historiska linjen inom versen, vilken representerar historien om protestantismens horn på jordodjuret. Vi använder sammanfogandet av Hesekiels två stavar i kapitel trettiosju som referenspunkt för att identifiera Guds hemlighet, genom Kristus i föreningen av sin gudomlighet med mänskligheten när den tredje ängeln anländer. Rad på rad blev budskapet om Guds hemlighet, som Johannes identifierade som fullbordat under den sjunde basunens ljudande, särskilt sänt till Laodicea genom aposteln Paulus. Hesekiels, Johannes' och Paulus' vittnesbörd överensstämmer med samma Guds hemlighet som framställdes i Jones' och Waggoners budskap år 1888, vilket var budskapet till Laodicea.

Ty jag vill att ni skall veta vilken stor kamp jag har för er och för dem i Laodicea och för alla dem som inte har sett mitt ansikte i köttet; för att deras hjärtan må bli tröstade, sammanfogade i kärlek, och så nå fram till hela rikedomens fulla visshet i insikten, till erkännandet av Guds och Faderns och Kristi hemlighet; i vilken alla vishetens och kunskapens skatter är fördolda.

Kolosserbrevet 2:1–3.

Försoningens verk, föreningen av de två stavarna, gudomlighet och mänsklighet, började när den tredje ängeln anlände, men Paulus behandlar den slutliga och fullkomliga uppfyllelsen av föreningen av de två stavarna, vilket är Guds mysterium. Han identifierar därför budskapet som budskapet till Laodicea, vilket först kom år 1856, därefter upprepades år 1888 och sedan fann sin fullkomliga uppfyllelse den 11 september 2001. Paulus identifierar templet i en dubbelfaldig natur när han framlade Guds mysterium, vilket skulle fullbordas vid den sjunde basunens ljudande. Han delar detta mysterium i ett huvud och en kropp.

Och han är kroppens huvud, församlingen; han som är begynnelsen, den förstfödde från de döda, för att han i allt skulle ha företrädet. Ty det behagade Fadern att låta hela fullheten bo i honom, och att genom honom försona allt med sig, sedan han skapat frid genom blodet på hans kors — genom honom, säger jag, både det som är på jorden och det som är i himlarna. Också er, som förut var främmande och fiender till sinnet genom onda gärningar, har han nu försonat i hans köttets kropp genom döden, för att ställa fram er heliga och fläckfria och ostraffliga inför sig, om ni förblir i tron, grundade och fasta och inte låter er rubbas från hoppet i evangeliet, som ni har hört och som har predikats för allt skapat under himlen, evangeliet vars tjänare jag, Paulus, har blivit. Nu gläder jag mig i mina lidanden för er och uppfyller i mitt kött det som återstår av Kristi lidanden för hans kropps skull, som är församlingen. Dess tjänare har jag blivit enligt den förvaltning från Gud som gavs åt mig för er, för att fullborda Guds ord.

Kolosserbrevet 1:18–25.

Kristus är huvudet, vilket skall ha företräde i allting, och hans församling är kroppen. Tillsammans representerar huvudet och kroppen föreningen av gudomlighet med mänsklighet, och ytterligare ett viktigt faktum anges också. Förhållandet mellan huvudet och kroppen är sådant att huvudet skall ha företräde framför kroppen. Hos människan, som skapades till Guds avbild, skall de högre krafterna (huvudet) ha herravälde över de lägre krafterna (kroppen). Tillsammans bildar de en varelse, eller, enligt den terminologi som användes om templet som Johannes skulle mäta, representerar de det heliga (mänskligheten, kroppen) och det allra heligaste (gudomligheten, huvudet). Hur dessa två förenas till "en stav", eller en kropp, är "försoningens" verk. Paulus fortsätter:

Därav har jag blivit en tjänare, enligt den förvaltning från Gud som har blivit mig given för er, för att fullborda Guds ord; den hemlighet som har varit fördold från evigheter och från släktled, men som nu har blivit uppenbarad för hans heliga: för dem ville Gud göra känt vilken denna hemlighets härlighets rikedom är bland hedningarna, vilken är Kristus i er, härlighetens hopp: honom förkunnar vi, i det att vi förmanar varje människa och undervisar varje människa med all vishet, för att vi må framställa varje människa fullkomlig i Kristus Jesus: för detta arbetar också jag, kämpande enligt hans verkan, som verkar mäktigt i mig. Kolosserbrevet 1:25–29.

Fullkommandet av de etthundafyrtiofyrtusen, vilket framställer "varje människa fullkomlig i Kristus", är "Guds hemlighet", vilken är föreningen av gudomlighet med mänsklighet, eller, såsom Paulus uttrycker det, är "Kristus i" mänskligheten, "härlighetens hopp". I de dagar då den sjunde basunen ljuder fullbordas denna hemlighet. När Hesekiel identifierar denna förening använder han två stavar, en för det norra riket och en för det södra riket, för att ange den symboliska länken, vilken representerar templet genom talet "fyrtiosex". Staven för den symboliska länken "fyrtiosex" skall sammanfogas med den symboliska länken "tvåhundra tjugo".

Tvåhundra tjugo är symbolen för gudomlighet förenad med mänsklighet. Från utgivningen av King James Bible år 1611 till den första framställningen av Millers budskap år 1831, och därefter publiceringen av budskapet år 1833 i Vermont Telegraph, är det tvåhundra tjugo år. Millers budskap var formaliseringen av den tillväxt i kunskap som härrörde från Bibeln, när Daniels bok öppnades i 1798. Vid begynnelseåret 1611 utgavs ett gudomligt dokument, och vid slutåret 1831 fanns en mänsklig publikation grundad på den gudomliga sanning som öppnades år 1798.

Dessa tre datum representerar inte bara två hundra tjugo år, utan också strukturen hos det hebreiska ordet "Sanning", som bildas genom att den första, den trettonde och den sista bokstaven i det hebreiska alfabetet sammanfogas för att skapa ordet "Sanning". En gudomlig publikation i början och en mänsklig publikation vid slutet, och 1798 representerar en ökning av kunskap som skulle frambringa en klass av ogudaktiga personer som förkastade den kunskapen och därmed representerade den trettonde bokstaven, som är en symbol för uppror. Denna förbindelse av två hundra tjugo år upprättades i den första ängelns rörelse, och den tredje ängelns rörelse tillhandahåller ett andra vittne.

År 1776 offentliggjordes det gudomliga dokumentet, Självständighetsförklaringen, och tvåhundra tjugo år senare, år 1996, offentliggjordes ett mänskligt dokument, tidskriften The Time of the End. Det mänskliga dokumentet härrörde från den kunskapsökning som frambringades vid

ändens tid år 1989, vilken, liksom 1798, framkallade ett uppror mot det gudomliga budskap som representeras av Självständighetsförklaringen. Kunskapsökningen år 1996 identifierade Amerikas framtid, då det förlorar den frihet och självständighet som det hade förklarat år 1776 genom den snart kommande söndagslagen. Detta utgör ett andra vittne om att talet tvåhundra-tjugo representerar föreningen av gudomlighet med mänsklighet, och detta andra vittne framlades med signaturen "Truth" och representerades av ett första vittne i den första ängelns historia (den första), och det andra vittnet i den tredje ängelns historia (den sista).

År 1776 markerade också början på en period som föregick den faktiska begynnelsen av jorddjuret som den sjätte nationen i Bibelns profetia. Under denna förberedelseperiod identifierades sanningens signatur återigen genom 1776, vilket markerade Förenta staternas början, och 1798 markerade början på Förenta staterna som den sjätte nationen i Bibelns profetia. Mitt i denna historia av början och slut markerade 1789 den centrala bokstaven, då tretton kolonier ratificerade konstitutionen. Vart och ett av de tre datumen representerar Förenta staternas "talande": med självständighetsförklaringen 1776, konstitutionen 1789 och Alien and Sedition Acts 1798. Denna historia omfattar tjugotvå år, vilket är en tionde- eller tiondedel av tvåhundra-tjugo, och således representerar den också en symbol för föreningen av gudomlighet med mänsklighet.

Dess framställning avser historien om vilddjuret från jorden, vilket skildras som att det börjar såsom ett lamm (gudomlighet) och slutar såsom en drake (mänsklighet). År 1776 inleds med Självständighetsförklaringen, som markerar gudomlighet, och Alien and Sedition Acts representerar mänsklighet; och under de tjugotvå år som föregick början av vilddjurets från jorden regeringstid såsom det sjätte riket i Bibelns profetia, förebildas övergången från lammet till draken.

Början på de tvåtusen femhundra-tjugo åren av dom över det södra riket Juda är förbunden med början på de tvåtusen trehundra åren i Daniel kapitel åtta, vers fjorton. Nedtramandet av helgedomen och härskaran i Juda började år 677 f.Kr., och profetian om de tvåtusen trehundra åren började tvåhundra-tjugo år senare, år 457 f.Kr. Staven för det södra riket Juda är förbunden med symbolen fyrtiosex till det norra riket, och även förbunden med de tvåtusen trehundra åren genom förbindelsen tvåhundra-tjugo.

Paulus gjorde anspråk på att vara tjänare i Guds hushållning och definierade sedan den hushållning vari han var tjänare som Guds hemlighet, vilken är Kristus i er, härlighetens hopp. Han behandlar vidare denna sanning när han skriver till Timoteus.

Och erkänt stor är gudsfruktighetens hemlighet: Gud blev uppenbarad i köttet, rättfärdigad i Anden, sedd av änglar, predikad bland hedningarna, trodd på i världen, upptagen i härlighet. 1 Timoteusbrevet 3:16.

Paulus säger här att gudsfruktighetens hemlighet är Gud uppenbarad i köttet. Gud är huvudet, och köttet är kroppen. Gudsfruktighetens hemlighet är Kristus i den troende; den är föreningen av gudomlighet med mänsklighet. Paulus använder också äktenskapet som metafor, liksom Hosea.

Ty vi är lemmar i hans kropp, av hans kött och av hans ben. Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall bli ett kött. Detta är en stor hemlighet;

men jag talar om Kristus och församlingen. Efesierbrevet 5:30–32.

I kapitel trettiosju, när Heseziel identifierar de sista dagarnas förbund, vilket är det förnyade förbundet med dem som identifieras som de etthundrafyrtiofyra tusen, ger han en illustration av sammanfogandet av två stavar. Dessa två stavar, rad på rad, innefattar Hoseas och Paulus äktenskapsmetafor. När de fogades samman, skulle de inte längre vara två nationer, utan en nation, för evigt.

Och jag skall göra dem till ett enda folk i landet, på Israels berg; och en enda kung skall vara kung över dem alla; och de skall inte mer vara två folk, och inte mer delas i två riken alls. Inte heller skall de mer orena sig med sina avgudar, inte heller med sina vidrigheter eller med någon av sina överträdelser; utan jag skall frälsa dem från alla deras boningsorter, där de har syndat, och jag skall rena dem. Så skall de vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud.
Heseziel 37:22, 23.

Heseziels sammanfogande identifierar den tid då de inte längre är delade och inte längre syndar, då de blir renade, och då Gud är deras enda Gud och de har endast en konung. Den 22 oktober kom Förbundets Budbärare plötsligt till templet för att ”rena” sitt folk. Han kom för att ta emot ett rike, vars folk enligt Petrus då skulle vara ett rike av präster och konungar. På detta datum kom också brudgummen till bröllopet, vilket är den hemlighet som Paulus och Hosea anger, och som representerar gudomlighetens förening med mänskligheten. Johannes anger att den hemlighet, som Paulus benämner ”Kristus i er, härlighetens hopp”, skulle fullbordas i de dagar då den sjunde ängels basunljud hördes.

Men i den sjunde ängels röst dagar, när han skall börja blåsa i basunen, skall Guds hemlighet fullbordas, såsom han har förkunnat för sina tjänare profeterna. Uppenbarelseboken 10:7.

Den sjunde ängeln är det tredje veropet, som anlände den 11 september 2001. Den sjunde ängeln började ljuda när den tredje ängeln framträdde i 1844 års historia och därefter, men upproret 1863 hindrade att verket fullbordades. Den tredje ängeln anlände och den sjunde basunen började åter ljuda den 11 september 2001, och denna gång skall ”Guds hemlighet” ”fullbordas”. Denna ”hemlighet” är föreningen av gudomlighet med mänsklighet, vilken frambringar de etthundrafyrtiofyra tusen, som därefter blir Guds baner och här. Av denna anledning börjar det trettiosjunde kapitlet i Heseziel med att Heseziel förs till en dal med döda, torra ben. Dessa ben representerar laodiceisk adventism den 11 september 2001, och av denna anledning riktar Paulus sitt evangelium om Guds hemlighet till laodiceerna.

Ty jag vill att ni skall veta vilken stor kamp jag har för er och för dem i Laodicea och för alla dem som inte har sett mitt ansikte i köttet, för att deras hjärtan må bli tröstade och sammanfogade i kärlek och så nå fram till hela rikedommen av den fulla vissheten i insikten, till erkännandet av Guds och Faderns och Kristi hemlighet, i vilken alla visshetens och kunskapens skatter är fördolda. Kolosserbrevet 2:1–3.

Detta är också den beskrivning som syster White förknippar med Heseziels döda, torra ben.

”Men inte bara gäller denna liknelse om de torra benen världen, utan också dem som har blivit välsignade med stort ljus; ty också de är lika dalens skelett. De har människors gestalt, kroppens byggnad; men de har inte andligt liv. Men liknelsen lämnar inte de torra benen endast sammanfogade till människogestalter; ty det är inte nog att det finns symmetri i lemmar och drag. Livsanden måste ge kropparna liv, så att de kan stå upprätta och träda i verksamhet. Dessa ben representerar Israels hus, Guds församling, och församlingens hopp är den Helige Andes livgivande inflytande. Herren måste blåsa på de torra benen, så att de får liv.

Guds Ande, med sin livgivande kraft, måste vara i varje mänsklig redskap, för att varje andlig muskel och sena må vara i verksamhet. Utan den Helige Ande, utan Guds andedräkt, råder det tröghet i samvetet och förlust av andligt liv. Många som är utan andligt liv har sina namn i kyrkans matriklar, men de är inte skrivna i Lammets livets bok. De må vara anslutna till församlingen, men de är inte förenade med Herren. De må vara flitiga i fullgörandet av en viss uppsättning plikter och må betraktas som levande människor; men många hör till dem som har ”namn om sig att leva, men är döda.”

”Om inte själen verkligen omvänder sig till Gud; om inte Guds livgivande andedräkt väcker själen till andligt liv; om inte de som bekänner sanningen drivs av en från himlen född princip, då är de inte födda av den oförgängliga säden, som lever och förblir för evigt. Om de inte förtröstar på Kristi rättfärdighet som sin enda trygghet; om de inte efterbildar Hans karaktär och arbetar i Hans anda, då är de nakna, då har de inte iklätt sig Hans rättfärdighets klädnad. De döda får ofta gå för de levande; ty de som utför det de kallar frälsning efter sina egna föreställningar, har inte Gud verksam i sig, så att de både vill och handlar efter Hans goda vilja.”

”Denna klass framställs väl genom de förtorkade benens dal, som Hesekiel såg i en syn.”
Review and Herald, 17 januari 1893.

Budskapet till Laodicea framlades först för adventismen år 1856, just det år då Herren öppnade det tilltagande ljuset över de ”sju tiderna” i Tredje Mosebokens tjugosjätte kapitel. Budskapet år 1856, bestående av ett inre budskap som kallade till omvändelse och ett yttre profetiskt budskap, förkastades år 1863. Det laodiceiska budskapet om hemligheten ”Kristus i er, härlighetens hopp”, upprepades år 1888 av äldstebröderna Jones och Waggoner, och även detta budskap identifierades av syster White som budskapet till Laodicea.

Rad på rad börjar Hesekiel kapitel trettiosju med att Hesekiel i anden förs till den 11 september 2001, där han får se den laodiceiska adventismen, som är död i synder och överträdelser. Han får befallning att framföra två tydligt åtskilda profetiska budskap. Det första åstadkommer en sammanfogning, men kropparna är fortfarande döda. Den andra profetian kallar på budskapet om de ”fyra vindarna” att andas liv i benen. Budskapet om de fyra vindarna är de etthundrafyrtiofyra tusendes beseglingsbudskap, vilket identifierar fyra änglar som håller de fyra vindarna. Syster White identifierar dessa fyra vindar som en ”vredgad häst”, som söker bryta sig lös, ty den hålls tillbaka. Islams vredgade häst söker bryta sig lös och föra död och förstörelse i sitt spår, såsom den gjorde den 11 september 2001, och den kommer att släppas lös igen vid den snart kommande söndagslagen.

Det budskapet för de döda kropparna in i en enad här som står på sina fötter. Den enade hären reses upp på sina fötter som svar på den sjunde ängelns budskap, ty i den sjunde ängelns basuns dagar skall mysteriet med de etthundrafyrtiofyra tusendes äktenskap med Kristus fullbordas.

Sedan visas Hesekiel sammanfogandet av två stavar som blir ett enda folk. Dessa två stavar är Israels norra rike och Juda södra rike, vilka sammanfogas till ett enda folk vid avslutningen av deras ömsesidiga skingringsperioder om tvåtusenfemhundra-tjugo år. Deras gemensamma avslutning frambringar ett andligt tempel, representerat av de fyrtiosex åren vid början och vid slutet av de ömsesidiga skingringstiderna.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Och de steg upp tidigt på morgonen och drog ut till Tekoas öken; och medan de drog ut trädde Josafat fram och sade: Hör mig, ni av Juda och ni Jerusalems invånare: Tro på Herren, er Gud, så skall ni bli befästa; tro på hans profeter, så skall ni ha framgång. 2 Krönikeboken 20:20.”

”Tro på HERREN, er Gud, så skall ni stå fasta; tro hans profeter, så skall ni ha framgång.”

”Jesaja 8:20. ’Till lagen och till vittnesbördet! Om de inte talar enligt detta ord, är det därför att det inte finns något ljus i dem.’”

”Här framläggs två texter för Guds folk: två villkor för framgång. Den lag som Jehova själv har talat och profetians ande är de två källorna till vishet som skall leda hans folk i varje erfarenhet. 5 Moseboken 4:6. ”Detta är er vishet och ert förstånd i folkens ögon, vilka skall säga: Sannerligen, detta stora folk är ett vist och förståndigt folk.”

”Guds lag och profetians Ande går hand i hand för att leda och ge råd åt församlingen, och närhelst församlingen har erkänt detta genom att lyda hans lag, har profetians ande sänts för att leda henne på sanningens väg.

”Uppenbarelsboken 12:17. ’Och draken vredgades på kvinnan och gick bort för att föra krig mot kvarlevan av hennes säd, dem som håller Guds bud och har Jesu Kristi vittnesbörd.’ Denna profetia visar tydligt att kvarlevans församling skall erkänna Gud i hans lag och skall ha den profetiska gåvan. Lydnad mot Guds lag och profetians ande har alltid utmärkt Guds sanna folk, och prövostenen ges vanligen genom nuvarande uppenbarelsen.”

På Jeremias tid hyste folket inget tvivel om Mose, Elias eller Elisás budskap, men de ifrågasatte och åsidosatte det budskap som Gud sände genom Jeremia, till dess att dess kraft och verkan hade förspillts och det inte återstod någon annan utväg än att Gud förde dem bort i fångenskap.

Likaså hade folket på Kristi tid lärt sig att Jeremias budskap var sant, och de intalade sig att om de hade levt i sina fäders dagar, skulle de ha tagit emot hans budskap, men samtidigt förkastade de Kristi budskap, om vilken alla profeterna hade skrivit.

”När den tredje ängelns budskap framträdde i världen, vilket skall uppenbara Guds lag för församlingen i dess fullhet och kraft, blev även den profetiska gåvan omedelbart återställd. Denna gåva har spelat en mycket framträdande roll i utvecklingen av och främjandet av detta

budskap.

”Då meningsskiljaktigheter har uppstått beträffande tolkningar av Skriften och arbetsmetoder, ägnade att rubba tron hos dem som tror på budskapet och leda till splittring i verket, har profetians Ande alltid kastat ljus över situationen. Den har alltid bringat enhet i tanken och harmoni i handlingen åt de troendes kropp. I varje kris som har uppstått under budskapets utveckling och verkets tillväxt har de som stått fasta vid Guds lag och ljuset från profetians Ande segrat, och verket har blomstrat i deras händer.” Loma Linda Messages, 34.